

at undgaae dem, er det dog klart, at man er mere udfat for at begaae talrige Feil i et større end i et mindre Arfetal. — Naar det er bemærket, at man kunde stereotypere Biblen, maa jeg derved gjøre den Bemærkning, at just den Omstændighed, at det gamle Testaments Oversættelse er saa ufuldkommen, og at dette er saa almindelig erkjendt, at man alt længe har ønsket og bestræbt sig for at faae en ny Oversættelse deraf — gjør, at man mulig kunde finde Betænkelse ved at stereotypere den. — Naar den ærede Landsthingsmand mener, at han med de Bemærkninger, han har gjort angaaende den flette af ham meget haardt characteriserede Maade, hvorpaa dette Arbejde hidtil er blevet besørget, ikkun har sigtet til at vise det Skadelige ved Monopoler, og at han ikke har havt til Hensigt dermed at fremsætte nogen Anke mod de Bedkommende, saa maa jeg tilstaae, at jeg ikke ret indseer, hvorledes den Omstændighed, at Baisenshuset har dette Monopol, kan gjøre de Mænd, som ellers have Iver og Nidkærlighed for Sagen, ligegyldige derved, thi det kan dog neppe være dem alene om at gjøre, at Baisenshuset beholder Indtægter, men det maa vistnok ogsaa ligge dem paa Hjerte, som have med denne Sag at bestille, at Biblen baade i Oversættelse og Aftryk faaer den tilbørlige Skikkelse. Der er ogsaa sørget for, at det nye Testamente er blevet bedre oversat, og jeg troer ikke, at der deri vil findes mange Trykfeil, og hvad det gamle Testamente angaaer, da har jeg bemærket, at det er ofte vanskeligt at fælle hvad der er Trykfeil og hvad der er Oversættelsesfeil; naar man slaaer op i det, finder man vel Udskilligt, som man ikke kan Andet end erkjende for urigtigt, men om der ikke der er Urigtigheder, som kunde have indsnæget sig fra den oprindelige omtrent 250 Aar gamle Oversættelse og siden forplantet sig til de nyere, turde dog være tvivlsomt.

Justitsministeren: Den ærede 1ste Landsthingsmand for 3die Kred (Kierkegaard) har rettet et Spørgsmaal til mig angaaende Prisen paa de Bøger, som Baisenshuset har Gæret til at sælge; Bestemmelsen om disse Priser er mig ubekjendt, og jeg er saaledes ikke istand til at besvare det opstaaende Spørgs-

maal. Den samme ærede Landsthingsmand har troet at kunne forsvare det fremsatte Ændringsforslag i formel Henseende derved, at Rigsdagen, naar den kan bevilge eller nægte at bevilge et bestemt Tilskud til Baisenshuset, da ogsaa maatte kunne være beføjet til at sætte en Betingelse for denne Bevilling. Men jeg skal dertil bemærke, at dette Ændringsforslag slet ikke gaaer ud paa at stille nogen Betingelse for de 2000 Rbd., som her er Spørgsmaal om; det hedder nemlig ikke, at disse 2000 Rbd. skulle udredes af Statskassen, dersom Privilegiet ophæves, heller ikke, at de bevilges, dersom Trykfeilene kunne staffles bort af de Skrifter, der her tales om, men der er sagt ligefrem, at de 2000 Rbd. bevilges, og det er tilføjet som en ganske egen Sætning, at det Privilegium, som Baisenshuset har, og som skaffer det en betydelig Indtægt, skal falde bort. Vel er der sagt, at det skal vedblive i Kraft for dette Finantsaar, men deri ligger indirecte, at Rigsdagen muligt paa et senere Stadium kunde tage Anledning til at borttage dette Privilegium fra Stiftelsen. — Den samme ærede Landsthingsmand har forsvaret Ændringsforslaget ved at sige, at Rigsdagen dog egentlig kun kunde gjøre Forslag til, at Privilegiet skulde falde bort, da det jo senere maatte beroe paa Kongen, om han vil gaae ind derpaa eller ikke; men i saa Henseende maa det dog bemærkes, at Ændringsforslaget fremkommer under Finantsloven, og det kan dog ikke forudsættes, at Kongen skulde nægte at stadfæste Finantsloven paa Grund af en saadan Bemærkning; hele Statsmagtens kan dog ikke standses derfor, men da Kongen maa enten i det Hele stadfæste eller i det Hele nægte at stadfæste Finantsloven, og han ikke kan af den udsønde enkelte Dele, som han ikke vil stadfæste, medens han stadfæster det Øvrige, saa vil det let sees, at det ikke er den Maade, hvorpaa man skal gaae frem, naar man vil have, at Sagen skal behandles af den lovgivende Magt saaledes, at de forskjellige Grene af samme kunne faae deres tilbørlige Indflydelse paa dens Afgjørelse. Dette vil skee, dersom der fremkommer et eget Lovforslag om den Sag; da faae de forskjellige Dele af den lovgivende Magt, Kongen og Rigsdagen, deres